

T 155951

ประเทศไทยมีการเกษตรเป็นรากฐานของระบบเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย คือ การเปลี่ยนจากความเป็นประเทศกสิกรรมไปสู่การเป็นอุตสาหกรรม แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาของประเทศไทยได้เปลี่ยนจากประเทศกำลังพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วมากขึ้น โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการขยายตัวในอัตราที่สูงทั้งการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างและความก้าวหน้าในภาคการผลิต

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ คือ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์โครงสร้างภาคการผลิตของระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย รวมทั้งศึกษาถึงผลกระทบของการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง(Backward and Forward Linkage) และการจำแนกกลุ่มอุตสาหกรรม โดยใช้ตารางปัจจัยการผลิต(Input-Output Table) ของประเทศไทยขนาด 26X26 สาขาการผลิต ปี พ.ศ. 2518, 2523, 2528, 2533, 2538 และ 2541 เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า สาขาการผลิตที่มีค่าดัชนีความเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังมากกว่า 1 ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมเครื่องจักรกลและเครื่องใช้ไฟฟ้า สาขาการผลิตโลหะพื้นฐาน สาขาสาธารณูปโภค และสาขาการขนส่งและการสื่อสาร

T155951

โดยสาขาอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมเครื่องจักรกลและเครื่องใช้ไฟฟ้า และสาขาการขนส่งและการสื่อสาร ถูกจัดอยู่ในกลุ่ม Final Manufacturing ซึ่งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการใช้ปัจจัยขั้นกลางในสัดส่วนที่ไม่สูง และทางด้านการผลิตของกลุ่มอุตสาหกรรมนี้มีแนวโน้มที่จะผลิตสินค้าที่เป็นปัจจัยขั้นกลางเพื่อป้อนให้สาขาการผลิตอื่นๆ เพิ่มสูงขึ้น นั่นหมายความว่า สาขาการผลิตนี้มีผลทำให้เกิดความเชื่อมโยงไปข้างหน้ามากขึ้น ส่วนสาขาสาธารณูปโภค และสาขาการผลิตโลหะขั้นพื้นฐาน ถูกจัดอยู่ในกลุ่ม Intermediate Manufacturing กลุ่มอุตสาหกรรมนี้มีการใช้ปัจจัยขั้นกลางในการผลิตในสัดส่วนสูงและทางด้านการเป็นผู้ผลิตสาขาอื่นการผลิตสินค้าขั้นกลางเพื่อเป็นวัตถุดิบให้กับสาขาการผลิตอื่นๆ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังในสัดส่วนที่สูงขึ้นและมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น

และการศึกษารังนี้พบว่า สาขาอุตสาหกรรมอาหารและสาขาอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีค่าดัชนีความเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง และดัชนีความเชื่อมโยงรวม มีค่ามากที่สุดตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษา

สรุปได้ว่า โครงสร้างการผลิตเปลี่ยนแปลงไปตามขั้นตอนจากสินค้าสำเร็จรูปไปสู่การผลิตเพื่อเป็นสินค้าขั้นกลาง นอกจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแล้วในภาคอุตสาหกรรมก็ได้มีการขยายตัวในอัตราที่สูงอีกด้วย ทั้งนี้เป็นผลมาจากนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ได้พัฒนาตามความเหมาะสมของสถานการณ์แต่ละสมัย ซึ่งถูกกำหนดไว้เป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในฉบับต่าง ๆ

Agriculture has been the major sector of Thai economy for a long time. However, it has been changed gradually from agricultural oriented to industrial base recently. This is the nature of development process, changing from a less developing country to a more developing one.

Industrial sector has been expanded rapidly during the past 4 decades which leads to changing in production structure of the economy.

The purposes of this thesis are to study Thai production structure and to find backward and forward linkages of each industrial sector by using input-output analysis. 26x26 Input-Output Tables of Thailand in 1975, 1980, 1985, 1990, 1995 and 1998 are utilized for this study.

The finding of this thesis indicate that the value of forward and backward linkages which is more than one are in following industries: Food, Textile, Mechanical and Electric Appliance, Basic Metal Production, Public Utility and Transportation and Communication.

Final Manufacturing including Food, Textile, Mechanical and Electric Appliance and Transportation and Communication are sectors which create highly forward linkage. Intermediate Manufacturing including Public Utility and Basic Metal Production create highly forward and backward linkage which such indices keep increasing trough time.

Note that, Food and Textile show highly backward and forward linkages of both industries are among the top lists.

Lastly, Thai industries of various Developing Plans have been geering towards the stages of economic development accordingly.